

Ho-ra - la lin-da, lin-du - ška, ho-ra - la lin-da, lin-du-ška, se-dě - la pod ňú Ba-bu - ška.

[: Horala linda, linduška, :]¹⁾
seděla pod ňú Babuška.

mládenci o ňu plakali.

Není tě hanba, mládenče,
posmekat krůžky panence?

Jiskerky na ňu padaly,²⁾

Jenom ten jeden neplakal,
co jí prstenky posmekal.³⁾

¹⁾ Hořela lipka zelená,
pod ňú seděla ma milá.

co jí kupoval střevíce
a pěkné přasky s očima,
aby se pěkně točila.

Oj, což vy o mne plačete,
dyť nejsem sama na světě.
Dyť nejsem sama jediná,
dyť je nás plná dědina.

²⁾ Červené jiskry padaly,

Aneb:

³⁾ kerý jiskerky polapal.

Střevíce bílé s přaskama,
aby mu byla upřimná.
A ešče se jí zachtělo
červené pentle na čelo.

Jiný dálejšek:

Ten jeden plakal nejvíce,

793. DRÁB, BEDNÁŘ, MALÉŘ

1857.

Dy sem já šel do za - hrá - dky zrá - na, za - stal sem tam na ka - dlá - tkách drá - ba,

a já pra - vím: Do - brý rá - no, drá - be, on se po - řád na ka - dlá - tke hra - be.

Dy sem já šel do zahrádky zrána,
zastal sem tam na kadalátkách drába.

A já pravím: Dobrý ráno, drábe,
on se pořád na kadalátke hrabe.

1858.

Od Vizovic

Šla dce - ru - ška do há - ji - čka na čerstvú vo - di - čku, po - stře - tla tam be - dna - ří - čka, vzal jí pu - te - ne - čku.

Šla dceruška do hájíčka
na čerstvú vodičku,
postřetla tam bednaříčka,
vzal jí putenečku.

Aj, ty milý bednaříčku,
já ťa pěkně prosím,
pobij mi tu putenečku,
co v ní vodu nosím.

1859. (*Nápěv předešlý*)

Šla Anička s Marijankou přes zelené lesy,¹⁾
potkala tam obrazníčka, co obrázky nosí.²⁾

O to já tě, obrazníčku, o to já tě prosím,
vymaluj mně ten obrázek, co pod srdcem nosím.

¹⁾ listí,

²⁾ čistí.